

SERFŐZŐ SIMON

Kő bújna

*Kő bújna vissza kövek közé,
többé senki ne venné észre.
Félreesőn, kilógva a sorból,
belerúgnak, dobják a vízbe.*

*Mért különült, vált el
a többitől különcködőn?
Porrá kellett volna már válnia,
puhánnyá a zúzós időtől.*

*Vitte volna világgá a szél,
dagadna ragadós sarat!
Különbözésre ne erősödne
konokságával szívós akarat.*

Segített volna

(Bevezető sorok egy Sinka-esthez)

*Tudjuk-e már, fölmértük-e, a magyar költészetben
ki volt Sinka István? Az irodalomból való kiátkozása,
évtizedes kitiltottsága, fél-nyilvánossága,
szóra se érdemesítése után rádöbbenünk-e nagyságára?
Költészete páratlan értékére fölfigyeltünk-e?
Amire én magam is, mintha a világvégi bozótosok
sötétjében megmoccanó neszre, jóval a harmincadik
évemen túl kaptam föl a fejem. S roskadtam is
egyből magamba, a gondolatba belesötétítve,
hogy elterelve róla a figyelmet, évtizedeken át
miféle fércművekkel etettek, megrontásunkra
miket tálaltak, szolgáltak föl naponta, mivel,
s merre vezettek félre (már akiket lehetett persze!),
s kábították el mákonnyal a lelkiismeretet:
felelősségérzetünket.*

*Ez ínséges, az utakat, céljainkat eltájoló-
irányító időben munkássága ismeretére ezért lett volna
nagy-nagy szükségünk: a hamis szájúaktól,*

félrebeszélőktől ne essünk kísértésbe. Segített volna a sorsvállalásban: megőrződésünkben. Élete példa lehetett volna a másokért kiállásra, hűségre. Példa ma is! A megpróbáltatásokat kibírni költészete erőt ad mindenkor, segít a szakadék-éveken átjutni.

Újra

*Hiába az évszakváltás,
s virradtunk tavaszra, nyárra.
Kik megtollasodtak régen,
azok kapnak ismét szárnyra.*

*Ők kerítik fönt az eget,
mérnek birtokot maguknak.
S nekünk még fordítani is kell
feléjük fényét a Napnak.*

*Hadd jutnának több derűhöz,
kiváltsághoz a kárunkra.
Alattvalók voltunk, leszünk,
satnya aljnövényzet újra.*

